

sentlig Fortjeneste af Roedyrkningen. Og endelig vil sikkert heller ikke Samfundet i sin Helhed være tjent med, at der opstaar en saadan Misere. Ud fra disse Betragtninger vil jeg meget gerne anbefale Lovforslaget om Afgift af indenlandsk Roesukker og de dermed i Forbindelse staaende Positioner paa Toldloven til velvillig Behandling i det høje Ting.

Holger Petersen: Hver Gang, der fremkommer et nyt Toldlovsforslag fra det andet Ting, hilses det med Fanfarer og høje Tilraab til Industri og Haandværk: Dette er virkelig et udmærket Forslag, et moderat Forslag, som I bør skynde jer at tage imod, for næste Gang bliver det meget værre. Ogsaa denne Gang have disse Sirenetoner lydte. Fra frihandlerisk Side har man udtalt om det foreliggende Forslag, at det var et i enhver Henseende udmærket Forslag. Industri og Haandværk kunde i alle Maader være tjente med det, og i Folketingets Betænkning har man udtalt, at man særlig har været ganske overordentlig nænsom mod det lille Haandværk. Men hvorledes er saa det sande Forhold? Den højtærede Finansminister har i Folketinget udtalt, at det var hans Hensigt med Redaktionen af dette Forslag, at man i det store og hele med Rette maatte kunne sige, at dette Forslags Standpunkt var det, vi stode paa i 1900. Og lignende Udtalelser har den højtærede Minister flere Gange fremsat under Forhandlingerne i det andet Ting. Men hvorfor er da dette Forslag mere acceptabelt, mere tiltalende for Haandværk og Industri end de tidligere? Det er da sandelig ikke blevet forbedret eller mere beskyttelsesvenligt ved Behandlingen i det andet Ting.

Forinden jeg omtaler selve Toldlovsforslaget, har jeg forskellige Bemærkninger at gøre, og i første Række vil jeg fremhæve, at jeg finder det højst ubetimeligt, at man netop i Aar fremkommer med et Forslag, der er af saa indgribende Betydning for alle vore Erhverv, særlig Byerhvervene. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der den 15. April i Aar skal afholdes en Kolonikonference i London, hvor de engelske Kolonier ville fremkomme med Forslag om et Toldforbund mellem Kolonierne og Moderlandet. Der er i disse Dage udsendt et Program om, hvad disse Forhandlinger skulle gaa ud paa, og under Forudsætning af den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse det. Forslaget er stillet af Australien, Ny Zeeland og Kapkolonien.

Australien foreslaar for det første, at Konferencen skal gentage og bekræfte Resolutionerne fra den foregaaende Konference af 1902, der lødte saaledes: „Denne Konference erkender, at Toldforbundssystemet (Præferential Trade) mellem de forenede Kongeriger og Hans Majestæts oversøiske Besiddelser vilde opmuntre og lette det gensidige Handelssamkvem og, ved at befordre Udviklingen af alle Rigsdeles Hjelpekilder og Næringsveje, styrke Riget. Denne Konference erkender, at det under Koloniernes nuværende Omstændigheder ikke er muligt at gennemføre et almindeligt Frihandelssystem mellem Moderlandet og de engelske oversøiske Besiddelser. Men med det Formaal for Øje at fremme den tiltagende Handel indenfor Riget er det ønskeligt, at de Kolonier, som ikke allerede have gjort det, tilstaa de forenede Kongerigers Naturprodukter og Industriefrembringelser klækkelige Nedsættelser i deres Toldsatser (Præferential Treatment).“ Men derefter foreslaas der noget nyt: „Det er ønskeligt, at en Toldbegunstigelse (den Fortrinsbehandling), som af Kolonierne er tilstaaet Produkter og Industriefrembringelser fra de forenede Kongeriger, ogsaa tilstaaes Produkter og Frembringelser fra de andre selvstyrende Kolonier, og det er ønskeligt, at de forenede Kongeriger tilstaa Toldbegunstigelser til Koloniernes Produkter og Frembringelser.“ Det er det sidste, som er værd at lægge Mærke til. Der kræves altsaa, at de forenede Kongeriger tilstaa Koloniernes Produkter og Frembringelser Toldbegunstigelse, men dette Krav om Toldbegunstigelse fremkommer særlig fra Australien. Der siges saaledes: „Denne Konference, alt imedens den holder fast ved Princippet om Toldbegunstigelser for Englands Produkter og Industriefrembringelser, ønsker at frembære for Hans Majestæts Regering den Anskuelse, at en Vedvaren af saadan Fortrinsbehandling for engelske Producenter og Fabrikanter væsentlig vil være afhængig af, at England tilstaaer de britiske Kolonier tilsvarende Fordele.“ Jeg skal endvidere tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der i Fjor paa en Kongres i London af delegerede fra de engelske Handelskamre baade i Kolonierne og England vedtoges en Resolution, der tilskyndede Kongens Regeringer i de forenede Kongeriger og Kolonier til at tilstaa hinanden gensidige Toldbegunstigelser paa deres respektive Markeder, for at Enighedsbaandene derved kunde knyttes fastere, og det britiske Rige i det væsentlige blive frigjort